

13/2

Kön och åldrar i tysk politik

I Västtyskland har man upp-tagit den under Weimarrepubliken praktiserade metoden att inom vissa områden skilja på männens och kvinnornas röster, så att olikheterna mellan könsens politiska inställning klarlägges. Vid det senaste valet till förbundsdagen (6 september 1953) vidtogs liknande åtgärder i fråga om skilda åldersgrupper. Uppdelningen skedde i flera hundra valdistrikt och kan med säkerhet påstås ha givit för större delen av landet representativa utslag; dock förekom ingen uppdelning i två av delstaterna, Bayern och Rheinland-Pfalz.

Resultaten är på några punkter av stort intresse. Beträffande könen konstaterades i stort sett samma förhållande som många gånger tidigare, i Tyskland och i andra länder. Kvinnornas valdeltagande var lägre än männens, men skillnaden var relativt ringa; medan antalet röstberättigade män respektive kvinnor förhöll sig som 45:55, var förhållandet mellan de avgivna rösterna 46:54. Kvinnorna röstade i utomordentligt stor utsträckning med det kristligt betonade partiet CDU, Adenauers segrande parti. Medan 38 procent av männen och 46 procent av kvinnorna stödde detta parti, vann det socialdemokratiska oppositionspartiet 32 procent av männen, men endast 27 procent av kvinnorna. Alldeles samma erfarenhet gjordes under Weimarrepubliken, då kvinnorna genom att stödja det katolska centrumpartiet länge var en tillgång för den demokratiska regimen; först då nationalsocialismen blev stark och vann det stora flertalet borgerliga väljare övergick även kvinnorna i massa till detta högerrevolutionära parti. Liksom för 25 år sedan har männen vid 1953 års val stor övervikt inom kommunismen; med detta

parti röstade 2,9 procent av männen och 1,6 procent av kvinnorna.

På ett par punkter har uppgifterna om de skilda åldersgruppernas röstning stor betydelse. De unga väljarna (20—30 år) röstade relativt liksom absolut sett främst på CDU eller socialdemokraterna; inom båda dessa partier bildade väljarna under 30 år omkring 17 procent av hela röstetalet. Däremot röstade de unga i ringa omfattning på flyktingspartiet, helt naturligt, då detta rimligen har sina starkaste fästena bland grupper som för bortåt ett årtionde sedan fördrevs eller flydde från de av ryssar och polacker ockuperade områdena i öster. Viktigare och mera överraskande är att kommunismen, som tidigare i Tyskland liksom på andra håll ansetts vara särskilt lockande för ungdomen, nu är relativt svag bland de unga väljarna; partiet vann bland dessa endast 13 procent av sina röster.

I det hela framhäver dessa uppgifter det demokratiska statsskickets starka ställning i dagens Tyskland. De unga går inte till det parti, flyktingspartiet, inom vilket vissa s. k. höger-radikala tendenser framträtt och inte heller till kommunismen, som tvärtom vinner sina få väljare bland medelålders och gammalt folk; ungdomen röstar med de båda huvudpartier vilkas demokratiska fasthet står utom debatt. Det paradoxala förhållandet bekräftas att Tyskland är den mest solida stora demokratin på den europeiska kontinenten.

13/2

*
Redaktör Svärds kritik är enligt vår mening inte berättigad. Dagens Nyheter är angelägen om att ha reportage av det slag som han efterlyser och kan också — såsom i själva verket i inlägget antydes — peka på ett stort antal artiklar från de senaste åren då kyrkliga och frikyrkliga rörelser och möten blivit utförligt uppmärksammade. Det är självfallet att denna nyhetsförmedling inte av oss anses stå i någon motsättning till den hållning som tidningen på ledarplats och i kulturartiklar intar till dessa spörsmål.